

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Πολιτική αίτηση αρ.115/20

20 Οκτωβρίου, 2020

[Τ.ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 2018

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 27, 28 ΤΟΥ ΚΕΦ.155 ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 5(1)(γ) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ 2018 (3(I)/2018)

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ █ AΠΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΦΥΣΕΩΣ CERTIORARI

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΤΗΝ 04/08/2020, ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ █ ΠΟΥ ΑΙΤΕΙΤΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5(1)(Γ) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ 2018 (3(I)/2018

Γ.Πολυχρόνης, με Γ.Εφφέ, για τον Αιτητή
Ερ.Παπαλοϊζου, (κα) με Π.Βαρνάβα, για τη Δημοκρατία

ΑΠΟΦΑΣΗ

Τ.ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Στις 7.9.2020 εδόθη άδεια στην πλευρά του αιτητή για να καταχωρήσει την παρούσα αίτηση με σκοπό την έκδοση προνομιακού εντάλματος ώστε να ακυρωθεί το ένταλμα έρευνας ημερ. 4.8.2020 που εξέδωσε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας εναντίον του.

Η Αστυνομία στις 4.8.2020 παρουσίασε ενώπιον επαρχιακού δικαστή τον ποινικό τύπο αριθμ.6 (Έντυπον J.16) το οποίο συνοδεύετο από ένορκη δήλωση του πιο πάνω λοχία αιτούμενη έκδοση εντάλματος έρευνας. Διερευνόμενα αδικήματα ήσαν κυρίως αυτά του δεκασμού δημοσίου λειτουργού Κεφ.154, άρθρ.100(α), κατάχρησης εξουσίας άρθρ.105, παρέμβασης σε δικαστική διαδικασία, άρθρο 122(β), παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου άρθρ.135, συναλλαγές με αντιπροσώπους που υποδηλώνουν διαφθορά, Κεφ.161, άρθρο 3(α) και άλλα. Κατ'ισχυρισμόν τα αδικήματα διαπράχθησαν από τον Οκτώβρη 2019 μέχρι και σήμερα.

Το Δικαστήριο αφού έκρινε πως είχε ικανοποιηθεί λογικά «ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι στα πιο πάνω αναφερόμενα ήτοι οικία, υποστατικά και χώρο εργασίας, υπάρχουν συσκευές κινητών τηλεφώνων, ηλεκτρονικοί

υπολογιστές, συσκευές αποθήκευσης ψηφιακών/ηλεκτρονικών δεδομένων, επιστολές ή και οποιαδήποτε άλλα αντικείμενα ή έγγραφα σε σχέση με τα οποία υπάρχει υποψία ότι διαπράχθηκαν τα πιο πάνω ποινικά αδικήματα και έχω ικανοποιηθεί λογικά για την ανάγκη ύπαρξης του εντάλματος». Οι διευθύνσεις που είχαν αναφερθεί σε σχέση με τον αιτητή ήσαν αυτές της οικίας καθώς και του χώρου εργασίας του στην Αστυνομία.

Ο αιτητής ισχυρίζεται πως το εκδοθέν ένταλμα ήταν παράνομο, βασιζόμενος σε διάφορους πυλώνες, όπως εξηγείται στην απόφαση παράχωρησης αδείας, **πολιτική αίτηση 105/20, [REDACTED]**, **7.9.2020.**

Το πρώτιστο που θα πρέπει να εξεταστεί είναι η επάρκεια του όρκου στη βάση του Νόμου. Είναι φανερό ότι το εν λόγω ένταλμα εξεδόθη με επίκληση των άρθρων 27 και 28 της Ποινικής Δικονομίας, Κεφ.155. Συνεπώς, ορθό είναι να τεθεί το περιεχόμενο των δύο πιο πάνω άρθρων και να συσχετιστεί στη συνέχεια με τα δεδομένα που ο εν λόγω όρκος θέτει.

«27. Όταν δικαστής ικανοποιείται με ένορκη έγγραφη δήλωση ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι σε οποιοδήποτε τόπο υπάρχει-

(α) οπιδήποτε στο οποίο ή σε σχέση με το οποίο διαπράχτηκε ποινικό αδίκημα ή υπάρχει υποψία ότι διαπράχτηκε ή

(β) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι θα παρέχει απόδειξη ως προς τη διάπραξη ποινικού αδικήματος ή

(γ) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό διάπραξης ποινικού αδικήματος, ο δικαστής δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να εκδώσει ένταλμα (το οποίο αναφέρεται στο νόμο αυτό ως "ένταλμα έρευνας"), που εξουσιοδοτεί το πρόσωπο που κατονομάζεται σε αυτό-

(ι) να ερευνήσει τον τόπο αυτό προς ανεύρεση οποιουδήποτε τέτοιου πράγματος και να κατάσχει και μεταφέρει αυτό ενώπιον του Δικαστηρίου από το οποίο εκδόθηκε το ένταλμα έρευνας ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου για να τύχει αυτό μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο και

(ii) να συλλάβει και να προσαγάγει ενώπιον Δικαστή τον κάτοχο της οικίας ή του τόπου όπου βρέθηκε το πράγμα ή οποιοδήποτε πρόσωπο εντός ή πέριξ της οικίας αυτής ή του τόπου το οποίο κατέχει τέτοιο πράγμα, αν ο Δικαστής κρίνει σκόπιμο να διατάξει με αυτό τον τρόπο στο ένταλμα.

28.-(1) Κάθε ένταλμα έρευνας φέρει την υπογραφή του δικαστή που το εκδίδει, την ημερομηνία και ώρα εκδόσεως, καθώς επίσης και βεβαίωση του δικαστή ότι έχει ικανοποιηθεί λογικά για την ύπαρξη της ανάγκης εκδόσεως του εντάλματος.

(2) Κάθε τέτοιο ένταλμα συνήθως απευθύνεται γενικά προς όλους τους αστυνομικούς ο αλλά ο Δικαστής που εκδίδει τέτοιο ένταλμα δύναται, αν η άμεση εκτέλεση του είναι αναγκαία, και δεν υπάρχει αμέσως διαθέσιμος αστυνομικός, να απευθύνει αυτό σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή πρόσωπα, και το πρόσωπο αυτό ή πρόσωπα εκτελούν αυτό, όταν δε το ένταλμα απευθύνεται σε περισσότερους από ένα αστυνομικούς ή περισσότερα από ένα πρόσωπα, αυτό δύναται να εκτελεστεί από όλους, ή από οποιοδήποτε ή από περισσότερους του ενός από αυτούς.

(3) Κάθε τέτοιο ένταλμα παραμένει σε ισχύ μέχρις ότου εκτελεστεί ή ακυρωθεί από Δικαστή»

Η ένορκη δήλωση [REDACTED] στήριξε ταυτοχρόνως διάφορες αιτήσεις για έκδοση εντάλματος έρευνας εναντίον 6 συνολικά υπόπτων – μελών της Αστυνομίας - μεταξύ των οποίων και τον αιτητή. Στην ένορκη αυτή δήλωση γίνεται ευρέως αναφορά σε εμπλοκή τρίτου προσώπου. Αναφορικά με τον αιτητή, ύποπτο 3, στη δήλωση [REDACTED], αναφέρεται πως «φέρεται να προβαίνει σε ελέγχους για το σήμα της Cytavision σε διάφορα υποστατικά

δημόσιας χρήσης προς όφελος του τρίτου προσώπου, έναντι αμοιβής σε μετρητά της τάξης των €1,000 μηνιαίως και ότι δίδει επίσης στο τρίτο πρόσωπο αρκετές πληροφορίες από τα συστήματα της Αστυνομίας.... Ακόμη σημειούται πως για την υπόθεση του κατασκοπευτικού βαν, ο τρίτος ύποπτος φέρεται να έδινε υπηρεσιακές πληροφορίες στο τρίτο πρόσωπο .....».

Εκτός απ' αυτή την ειδική τοποθέτηση του ενόρκως δηλούντα σε σχέση με τον αιτητή οι ενέργειες των υπόπτων συσχετίζονται με κατ' ισχυρισμόν συνεργασία τους με το τρίτο πρόσωπο, επίσης ύποπτο, (σε άλλη διαδικασία), πρώην μέλος της Αστυνομίας ο οποίος σύμφωνα με τον όρκο ασχολείται με παράνομες δραστηριότητες, όπως ηλεκτρονικός τζόγος και διαχείριση παράνομων ηλεκτρονικών πλατφόρμων. Εκτιμάται, πάντα σύμφωνα με τον ενόρκως δηλούντα, ότι το άτομο αυτό έχει συνεργάτες του, μέλη της Αστυνομίας και της CYTA οι οποίοι εργάζονται για το συμφέρον του έναντι χρηματικής αμοιβής σε μετρητά. Με βάση επίκληση πληροφορίας φέρεται ότι οι συνεργάτες του είναι οι ύποπτοι, μεταξύ των οποίων και ο αιτητής. Και ότι η συνεργασία του τρίτου με τους υπόπτους γίνεται είτε σε προσωπικές τους

συναντήσεις είτε μέσω τηλεφωνικής και/ή ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως και ο καθορισμός του τρόπου πληρωμής τους.

Σύμφωνα με την Αστυνομία, από προκαταρκτικό έλεγχο που διενεργήθηκε από την Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου Αστυνομίας με βάση τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 5(1)(στ) του ως άνω Νόμου Ν.3(I)/2018 διαπιστώθηκε ότι τα ύποπτα (1-6) μέλη της Αστυνομίας είναι χρήστες Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, κατέχουν προσωπικά κινητά τηλέφωνα, διαμένουν σε συγκεκριμένες κατοικίες και χρησιμοποιούν συγκεκριμένα οχήματα για τις διακινήσεις τους. (παρακάτω καταγράφονται οι διευθύνσεις του αιτητή που προαναφέρθησαν, όπως βεβαίως και των άλλων υπόπτων).

Είναι φανερό ότι δυνάμει του άρθρου 27 ανωτέρω, ο δικαστής πρέπει να ικανοποιηθεί με βάση την ένορκη δήλωση που του προσφέρεται, ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι στον τόπο εργασίας ή διαμονής του αιτητή υπάρχει ο, τιδήποτε στο οποίο ή σε σχέση με το οποίο διαπράχθηκε ποινικό αδίκημα ή υπάρχει υποψία ότι διαπράχθηκε. (Βλ. *Μακρίδης (2014)1Α Α.Α.Δ 756, Αντωνίου*

(2009)1Α Α.Α.Δ. 656 και Ανδρέου & Σία ΔΕΠΕ κ.ά. Πολ.εφ.348/15,
9.6.2017).

Ορθά υποδείχθηκε ακόμη, πως το άρθρο 27 και η εμβέλεια του δεν οδηγεί στο συμπέρασμα πως το άτομο εναντίον του οποίου εκδίδεται το ένταλμα έρευνας πρέπει να έχει απαραιτήτως σχέση με το αδίκημα. (Βλ. *Odyssey Retriever Inc.*, Πολ.εφ. αρ.59/16, 3.5.2017). Εκείνο που πρέπει να στοιχειοθετηθεί είναι η σχέση με τα αντικείμενα που αναζητούνται. Ωστόσο είναι θέμα των ειδικών περιστάσεων της κάθε υπόθεσης πώς αυτό θα επιτευχθεί.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση σαφώς και ρητώς, η σχέση και κατ'επέκταση «η εύλογη αιτία» ότι τα αντικείμενα θα ανευρίσκονταν στην κατοχή του αιτητή, πηγάζει από την πίστη του ενόρκως δηλούντα, πως το πρόσωπο αυτό είναι ύποπτος για τα διερευνώμενα αδικήματα. Μάυτό τον τρόπο υπεισέρχεται ως *sine qua non* το θέμα της θεμελίωσης της εύλογης πίστης ότι ο αιτητής ενέχετο στη διάπραξη των υπό διερεύνηση αδικημάτων. Κατ'ακολουθίαν προκύπτει ως άμεσα συνδεδεμένο θέμα, το ζήτημα της εύλογης υπόνοιας και ευρύτερα της σχέσης του αιτητή με τα αδικήματα. Άλλωστε και ο ίδιος ο ενόρκως δηλών στο αίτημα του

προς το Επαρχιακό Δικαστήριο, με αυτό τον τρόπο θεμελιώνει τη σχέση του αιτητή με τα αντικείμενα.

Είναι φανερό ότι το πρωταρχικό έρεισμα της προτεινόμενης ως εύλογης υπόνοιας της Αστυνομίας είναι η υποψία εναντίον τρίτου προσώπου, πρώην μέλους της Αστυνομίας, για την οποία όντως ο ενόρκως δηλών αναφέρει διάφορα. (Βλ. το πλήρες απόσπασμα στη σχετική Πολιτική αίτηση 114/20, ημερ. 20.10.20, που αφορά άλλον ύποπτο).

Όπως ανέφερα στην ως άνω απόφαση μου, στην Πολιτική αίτηση 114/20, και επαναλαμβάνω και εδώ, η ένορκη δήλωση του [REDACTED] αποτελεί ένα αρνητικό παράδειγμα μη συμπερίληψης των αναγκαίων στοιχείων που θα έπρεπε να τεθούν ενώπιον του Δικαστηρίου. Αντ' αυτού γίνεται έντεχνη αναφορά σε άλλα θέματα απ' αυτά που η Αστυνομία όφειλε να θέσει. Περιέχει δε σε πολλά της σημεία γενικότητας, χαρακτηρισμούς, απόψεις και απόδοσης κατηγοριών διαφθοράς, χωρίς όμως συγκεκριμένη όμως στοιχειοθέτηση. Το ότι στον όρκο διαφαίνεται να υπάρχουν

πληροφορίες για ένα τρίτο πρόσωπο, πρώην αστυνομικό στον οποίο αποδίδονται διάφορα δεν σημαίνει τίποτε.

Όλες οι αναφορές που γίνονται για τον αιτητή είναι γενικόλογες και αόριστες. Τα παρουσιαζόμενα ως στοιχεία εμπλοκής δεν είναι παρά απόψεις υπό μορφή κατάληξης και δεν περιέχουν καμία λεπτομέρεια που θα έδιδε, ας μου επιτραπεί η έκφραση, σάρκα και οστά στον ισχυρισμό.

Ερωτήθηκε η κα Παπαλοϊζου πώς αυτή η «πληροφορία» μπορεί να εξισωθεί με «μαρτυρία». Εκτός του ότι η ευπαίδευτη συνήγορος θεώρησε ότι η πληροφορία είναι μαρτυρία, πρόταξε το Νόμο περί Σύστασης και Λειτουργίας της Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου της Αστυνομίας του 2018 Ν.3(I)/2018, ο οποίος δίδει εξουσία στο Τμήμα Ελέγχου να ενεργεί δυνάμει πληροφοριών, ακόμη και ανωνύμων.

Επί των θέσεων αυτών υιοθετώ και επαναλαμβάνω την αιτιολογία που δόθηκε στην απόφαση μου επί της πολιτικής έφεσης 114/20. Εν προκειμένω και με βάση τον ίδιο τον ως άνω Νόμο (βλ. άρθρο

5(1)(γ)) είναι το αθρ.27 που ισχύει σε συνάρτηση με έκδοση εντάλματος έρευνας και η επίκληση πληροφορίας χωρίς μάλιστα καμιά «ζώσα λεπτομέρεια» εμπλοκής δεν μπορεί να οδηγήσει σε ένταλμα έρευνας, αφού κάτι τέτοιο θα παραβίαζε ευθέως το Νόμο.

Όσο και εξονυχιστικά να εξεταστεί ο όρκος που αποτελεί τη βάση του εντάλματος δεν συναντάται κανενός είδους μαρτυρία που θα στοιχειοθετούσε έστω και κατ'ελάχιστον την έννοια της ευλόγου υπόνοιας και ευρύτερα της σχέσης των υπό διερεύνηση αδικημάτων με τον αιτητή.

Οι ασύνδετες πληροφορίες που δίδονται για «πράξεις» του αιτητή αποτελούν στην ουσία αναιτιολόγητα συμπεράσματα του όποιου πληροφοριοδότη, με τρόπο που δεν είναι δυνατό να ελεγχθούν με δικαστική κρίση, όχι μόνο για τη σχέση του αιτητή με τις κατ'ισχυρισμόν πράξεις αλλά ακόμη και με τα διερευνώμενα αδικήματα που να αφορούν τον ίδιο και όχι βεβαίως το τρίτο πρόσωπο.

Πρέπει να λεχθεί ακόμη πως ανεξαρτήτως αν καλώς χρησιμοποιείται η λέξη «πληροφορία», σημασία έχει ότι ουδέποτε και πουθενά στον όρκο, η πληροφορία δεν συγκεκριμενοποιείται σε

κάτι απτό. Ακόμη και αν δεν κατονομάζεται ο πληροφοριοδότης (κάτι τέτοιο δεν απαιτείται) θα πρέπει να υπάρξει κάποιου είδους τεκμηρίωση, από πού και με ποίον τρόπο η πληροφορία οδήγησε στα καταληκτικά συμπεράσματα. Στην πράξη, επί του όρκου, μόνο συμπεράσματα καταγράφονται.

Η ανάγκη παρουσίασης ενός είδους μαρτυρίας για στοιχειοθέτηση της εύλογης υπόνοιας, βεβαίως δεν σημαίνει καταγραφή στοιχείων με αποδεικτική αξία σε υψηλό επίπεδο. (Βλ. *C.P.S. Freight Services Ltd v. Γεν.Εισαγγελέα Πολ.εφ.219/14, 29.2.2016*).

Έστω και σε χαμηλό επίπεδο όμως, πρέπει να δοθούν στοιχεία και όχι απλά συμπεράσματα ή καταλήξεις, όπως συμβαίνει εν προκειμένω.

Πρόσθετα και ως απόρροια αυτού δεν εξηγείται πώς στοιχειοθετείται η εύλογη αιτία «να πιστεύεται πως στις οικίες ή υποστατικά ή οχήματα ή χώρους εργασίας του αιτητή θα υπάρχουν συσκευές κινητών τηλεφώνων κ.λπ. επιστολές ή άλλα αντικείμενα με τα οποία υπάρχει εύλογη υποψία ότι έχουν διαπραχθεί τα υπό διερεύνηση ποινικά αδικήματα». (Βλ. *Μακρίδη*, ανωτέρω).

Συνεπώς το Δικαστήριο εκδίδοντας το ένταλμα έρευνας ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας, αφού ο εν λόγω όρκος δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος. Στην πραγματικότητα το Επαρχιακό Δικαστήριο δεν είχε ενώπιον του οποιοδήποτε υλικό για να ασκήσει τη δική του κρίση, αφού ο όρκος που στήριζε το αίτημα ήταν μεμπτός ως προς τον τρόπο παρουσίασης των «γεγονότων», αλλά και κατά παράβαση του Νόμου, αφού παρουσίαζε τα σοβαρά κενά ή πλημμέλειες που αναλύθηκαν πιο πάνω.

Ενόψει αυτής της κατάληξης, παραμένει όχι μόνο ακαδημαϊκό το θέμα των λοιπών κατ' ισχυρισμόν παραβάσεων, αλλά και ατελέσφορο.

Η αίτηση επιτυγχάνει. Εκδίδεται ένταλμα certiorari και το επίδικο ένταλμα έρευνας ακυρώνεται. Τα έξοδα της ex parte αίτησης και της παρούσης επιδικάζονται υπέρ του αιτητή, όπως θα υπολογιστούν από τον πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Σημείωση: Μετά την ετοιμασία της απόφασης και αφού δόθηκαν οδηγίες στην Πρωτοκολλητή να ειδοποιήσει τους συνηγόρους να εμφανισθούν για να τους ανακοινωθεί η απόφαση, μου κοινοποιήθηκε επίσης μέσω Πρωτοκολλητή μια επιστολή από τη Νομική Υπηρεσία ότι «αποσύρουν την ένσταση τους» στην αίτηση. Ενόψει του ότι, αφενός η απόφαση ήταν έτοιμη και αφετέρου είναι απαραίτητη η δικανική κρίση για έκδοση εντάλματος certiorari, έστω και αν δεν υπάρχει ένσταση, το Δικαστήριο προχώρησε στην ανακοίνωση της απόφασης

του. Σημειώνεται ωστόσο, με ικανοποίηση, πως έστω και μετά την ακρόαση, η πλευρά της Δημοκρατίας διέγνωσε τα εγγενή προβλήματα του εντάλματος.

Τ.Ψαρά-Μιλτιάδου, Δ.

